

Осінній сірий день. Над лісом крячуть круки,
І вітер у корчах дивними голосами
За літом плаче. З зимна терпнуть руки,
Сміх, радість і життя мандрують ген світами...

В такий осінній день як добре мати друга
З ним про весну, про літо говорити.
Не так нудна була б осіння туга,
І не було б так скучно в світі жити!

В такий осінній день була би ти для мене
Як у темниці в клітці сонце ясне.
Та що робить!.. Йде верем'я студене,
А моє сонце в хмарах тоне, гасне.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Осінь»](#);